

Ліси зіміють тіло, а книга - душу

Біблія ТЕРАПЕВТ

№ 12 (63)
2019
(грудень)

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

Хроніка подій

З Новим роком!

C. 12-13

Зміст

Харків медичний

Валентин Іванович Грищенко

С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 3

Мій рідний край

Кожному мила своя сторона. Закінчення

В. Серпухова.....С. 4-5

Україна цікаво знати

Чарівний світ «Софіївки»

О. Борисова.....С. 6

Натхнення

Волшебный мир Хаяо Миядзаки

А. Постольная.....С. 7

Читання зі смаком

Под Новый год все становится громче и ярче...

Р. Вороніна.....С. 8-9

Благодійність

Маленькими кроками до великої справи

О. Борисова.....С. 10

Фотопогляд

Коктейль щастя на Новий рік

Р. Вороніна.....С. 11

Хроніка подій

З Новим 2020 роком!

Зустрічаємо гостей

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

Зустріч з лікарем

Case Room

Всеукраїнський медичний турнір BATTLE MED-3

Методичні конференції для англomовних студентів

Medical Education Event-Practical Medicine

Редакція.....С. 12-15

Анонси подій,

Вітання з днем народження

.....С. 16

Харків медичний

Світлана Кравченко

Лариса Скрипченко

Валентин Іванович Грищенко

«У науці ніколи не йдуть одним шляхом. Він може бути тупиковим» — це слова видатного акушера-гінеколога, професора, академіка НАН України, завідувача кафедри акушерства та гінекології № 1 ХНМУ, **Валентина Івановича Грищенка (1928-2011)**. Сьогодні ім'я академіка носить Інститут проблем кріобіології і кріомедицини НАН України.

Валентин Іванович Грищенко народився в Харкові у родині відомого акушера-гінеколога, професора Івана Івановича Грищенка. Від батька перейняв інтерес до медицини, закінчив ХМІ та став одним з кращих його представників. Очолюючи кафедру акушерства і гінекології № 1 ХДМУ та одночасно працюючи директором Інституту проблем кріобіології та кріомедицини НАН України (1983-2011), Валентин Грищенко створив новий напрямок у репродуктології і кріобіології: одним з перших в акушерстві та гінекології застосував кріохірургічні методи і гіпотермію [1]. Розроблений вченим засіб кріоконсервації сперми та ембріонів людини не має аналогів у світовій науці й практиці і захищений патентами багатьох країн світу. Першим в Україні Валентин Грищенко почав застосовувати для лікування неплідності допоміжні репродуктивні технології: методи штучної інсемінації спермою чоловіка і донора, екстракорпорального запліднення тощо. Перша в Україні дитина, що була запліднена «в пробірці»,

народилася саме в Харкові у 1991 р. Класифікація основних п'яти типів базальної температури тіла також розроблена Валентином Грищенком та носить його ім'я.

У 2001 р. Міжнародний комітет «European contrasts Limited» за результатами наукових і практичних досягнень присудив Валентину Грищенко звання «Керівник XXI сторіччя» і зарахував його до числа лідерів Європейського співтовариства XXI сторіччя [2]. Зірка «Академік В.І. Грищенко» зареєстрована Транснаціональною компанією зіркових ресурсів до 80-річчя з дня народження професора.

Чимало ще видатних вчених-медиків належать до плеяди значних представників харківської медичної школи. Нинішні покоління громадян України мають знати ці імена, на прикладі їх життя вчитися любити свій народ і свою батьківщину й працювати для їх процвітання.

Використані джерела:

Робак І. Ю. Грищенко Валентин Іванович / І. Ю. Робак // Харківщина : енциклопедичний словник / ред. рада: С. І. Чернов, В. С. Бакіров, М. І. Титов [та ін.] ; редкол.: С. І. Посохов [та ін.] ; Харківська облрада, Харківська облдержадміністрація. Харків : Золоті сторінки, 2015. – С. 95–96.

Пашенко Ю. В. Грищенко Валентин Іванович / Ю. В. Пашенко // Вчені Харківського державного медичного університету. – Харків, 2003. – С. 318–320.

Валентин Іванович Грищенко (1928-2011)

Меморіальна дошка В. І. Грищенку вул. Пушкінська, 67/69

Мій рідний край

Валентина Серпухова

Кожному мила своя сторона...

Закінчення

Після Другої світової війни швидкими темпами відновлюється народне господарство міста Ромни. У 1950 році тут працює 24 державних підприємства і 8 кооперативно-промислових артелей. У кінці 20 століття місто є одним з промислових центрів області. Розвивались галузі машинобудування, легкої і харчової промисловості.

Роменщина славиться не тільки своєю історією, пам'ятками історії та культури, багатими літературними та мистецькими традиціями, вона є батьківщиною багатьох діячів науки, культури, мистецтва, літератури, чия невтомна та самовіддана діяльність відома не тільки в Україні, але й далеко за її межами. Серед них майстри художнього слова: Б.Д. Антоненко-

Давидович, український письменник, лауреат Державної премії ім. Т.Г. Шевченка, репресований, М.Д. Бажанов, автор художньо-документальних повістей «Танеєв» і «Рахманінов».

У 2012 році побачила світ книга «Роменщина літературна» (упорядник — наш сучасник, краєзнавець, письменник Григорій Стрельченко). Це книга про відомих письменників та літературознавців, а також про поетів та прозаїків, тих, хто не вважає письменництво своєю основною професією.

Пізніше автором було створено книгу «Жінки Роменщини», до якої увійшло 155 історій героїнь, життя і діяльність яких припадає на різні часи. Серед них політики, вчені, лікарі, літератори та ін. Ав-

Ганна Затиркевич-Карпинська

тор з великою повагою та щирим захопленням розповідає про героя Радянського Союзу льотчицю Катерину Зеленку, про актрису Ганну Затиркевич-Карпинську, яка працювала у трупах М. Кропивницького, М. Старицького, П. Саксаганського та багатьох інших.

Катерина Зеленко

Ганна Затиркевич-Карпинська в Українському театрі під керівництвом М. Кропивницького і М. Старицького

Розповідаючи про матерів-героїнь, автор почесне місце відводить Олександрі Аврамівні Деревській, яка разом з чоловіком, а пізніше сама виховала 48 осиротілих дітей. Після переїзду зі Ставрополя до Ромнів родина з 29 дітьми поступово поповнювалась вихованцями — всі усиновлені діти отримали прізвище Деревські.

Олександра Аврамівна Деревська

Багатодітній сім'ї держава надала будинок і вантажну машину. Відомим українським поетом Павлом Тичиною, було надіслано їм стільки книг, що дало змогу дітям орга-

нізувати домашню бібліотеку. Головними методами сімейної педагогіки Олександри Аврамівни були безмежні доброта і любов до кожної дитини. Пам'ять про цю дивовижну жінку зберігають її діти та онуки.

О. Деревській присвячено документальний фільм «Роменська мадонна», на Міжнародному фестивалі в Лейпцігу він посів перше місце і удостоєний премії «Золотий голуб». Про сім'ю Деревських на кіностудії імені О. Довженка створено художній фільм «Свято печеної картоплі».

І все це долі жінок, моїх землячок, які стояли у витоках багатьох добрих справ. Сучасне покоління роменчанок продовжує наповнювати оточуючий світ красою, робити багато корисних справ, мужньо та послідовно створювати вільне суспільство української нації.

Сьогодні в місті Ромни, як і в нашій країні, необхідно багато чого зробити, в першу чергу в економічній і в соціальній сферах, змінити життя її мешканців на краще. Упевнена, що позитивні перетворення будуть, бо живуть тут, як ми вже знаємо, обдаровані і працьовиті люди.

Пам'ятник Олександрі Деревській у Ромнах

Використані джерела :

1. История городов и сел Украинской ССР : в 26 т. – Киев : Гл. ред. УСЭ АНУССР, 1980. Т. 19 : Сумская область. – 698 с.
2. Жіночі долі – Режим доступу : <http://familytimes.com.ua/simya-i-suspilstvo/zhinochi-dolii-romenshchyny>
3. Нелин А. П. Ромны : путеводитель / А. П. Нелин, Г. В. Диброва. – Харьков : Прапор, 1986. – 88 с.
4. Роменщина літературна – Режим доступу : <https://bitly.su/WalAg4fH>
5. Ромни : історико-краєзнавчий нарис. – Харків : Прапор, 1968 – 132 с.
6. Ромни, Роменський район, Сумська область – місця... – Режим доступу : <https://map.memorialholodomor.org.ua/map/772/>.
7. Ромни (станція) – Режим доступу : [https://uk.wikipedia.org/wiki/Ромни_\(станція\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Ромни_(станція)).
8. Ромни. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%BC%D0%BD%D0%B>.

УКРАЇНА: ЦІКАВО ЗНАТИ

Оксана Борисова

Маривний світ «Софіївки»

Далекий 1796 рік... Урочище Кам'янка... Станіслав Потоцький, власник міста Умані, запрошує військового інженера Людвіга Метцеля для будівництва парку, присвяченого Софії Вітт-Потоцькій. Над майбутнім парком працювало більше 800 кріпосних селян, а витрати на будівництво сягнули 2 000 250 рублів сріблом. І ось у травні 1802 року Софія вже прогулювалася алеями свого «подаруночка» до іменин — парком, названим її ім'ям...

Сьогоднішня «Софіївка» — це не просто місце для відпочинку площею 179,2 га, вона є пам'ятником ландшафтного типу світового

садово-паркового мистецтва кінця XVIII — першої половини XIX століття. У ній росте понад 3 323 таксонів (видів, форм, сортів, культиварів) місцевих та екзотичних дерев і кущів, серед яких болотяний кипарис, сосна Веймутова, тюльпанове дерево, платан, гінко, ялини та багато інших...

Неймовірна аура Софіївки так і манить, зачаровує своєю пишною красою та розмаїттям кольорів у будь-яку пору року. Чудовий парк, яким приємно пройти, помилуватися пейзажами, озерами, гротами та іншими цікавинками та й просто відпочити у єднанні з природою...

Софія Костянтинівна Вітт-Потоцька (1765-1822)

Використані джерела:

1. Чубіна Т. Д. Дендрологічний парк «Софіївка»: садово-парковий комплекс Потоцьких [Електронний ресурс] / Т. Д. Чубіна. — Режим доступу: Npchdui_2009_100_87_29%20.pdf. — 28.11.2019.

2. Софіївка — одне з 7 чудес України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.discoverukraine.com.ua/sofi%D1%97vka-odne-z-7-chudes-ukra%D1%97ni/>. — 28.11.2019.

Волшебный мир Хаяо Миядзаки

О мультфильме с интересным названием «Мой сосед Тоторо» я слышала много раз, но не будучи совершенно поклонницей аниме как жанра, обошла его стороной. А тут выдалась свободная минутка, и я решила посмотреть это самое аниме, которое произвело на меня огромное впечатление и сразу захотелось погрузиться в этот волшебный мир. После мне пришло на ум, что пора бы ознакомиться и с работой режиссера Хаяо Миядзаки.

Хаяо Миядзаки — один из самых известных и титулованных аниме-режиссеров. Добившись мирового признания, он возвел японскую анимацию на пьедестал и установил очень высокую планку для семейных мультфильмов. Младшее поколение называет его добрым сказочником, ведь все его работы наполнены радостью и волшебством.

Мне нравится как работает режиссер — он сам рисует акварельными красками анимацию и держит в голове каждый последующий ход. Чарует это аниме тем, как у него получается объединить мир природы и людей: «Окружающей героев природе мы уделяем внимание не меньше, чем персонажам. Потому что считаем, что мир прекрасен. Человеческие отношения — это не единственное, что интересно. Мы полагаем, что погода, время, лучи света, растения, вода и ветер — все, что создает пейзаж — прекрасны. Именно поэтому

стареемся уделить им как можно больше внимания в нашей работе» (из интервью Хаяо Миядзаки).

И правда, когда смотришь этот мультфильм, наполняешься всей добротой и любовью к этой истории. Первое появление Тоторо настолько пропитано этими чувствами, что невольно улыбаешься. Есть в этом некая чарующая атмосфера и легкая наивность, которые передают полностью быт сельской Японии, полной храмов и таинственных духов, живущих бок о бок с людьми. Эта история учит нас бережному отношению к природе и вообще к миру в целом. Даже сам Тоторо доказывает эту теорию, приходя к своим соседям и выражая им свое «уважение» в виде ночного визита.

Каждый кадр сопровождается музыкальными звуками настоящей природы, тщательно прорисованный лес и окрестности, в которой оказалась семья. Аниме этой истории нарисовано с чуткой любовью. Здесь нет ничего лишнего, все пришлось как нельзя кстати. Еще внимание хочется уделить персонажу Котобосу. Это огромный кот-автобус с кучей лап и окошками, которые сами могут двигаться и превращаться в дверь. Почему такой странный кот? Все просто — в Японии кошкам приписывают волшебное свойство изменять свою форму. На любую. Даже на автобус...

Аниме я считаю шедевром, которое стоит обязательно смотреть даже тем, кто не любит такое направление в искусстве. Именно эта история позволит иначе взглянуть на японскую мультипликацию.

Использованные источники:

1. Как снимает Хаяо Миядзаки [Электронный ресурс] // YouTube. – Режим доступа: <https://www.youtube.com/watch?v=4ZNRQxIJeS4/>. – Заглавие с экрана. – Дата обращения: 16.05.2019.
2. Хаяо Миядзаки [Электронный ресурс] : Узнай все!. – Режим доступа: <https://uznayvse.ru/znamenitosti/biografiya-hayao-miyazaki.html>. – Заглавие с экрана. – Дата обращения: 10.05.2019.

Читання зі смаком

Регіна Вороніна

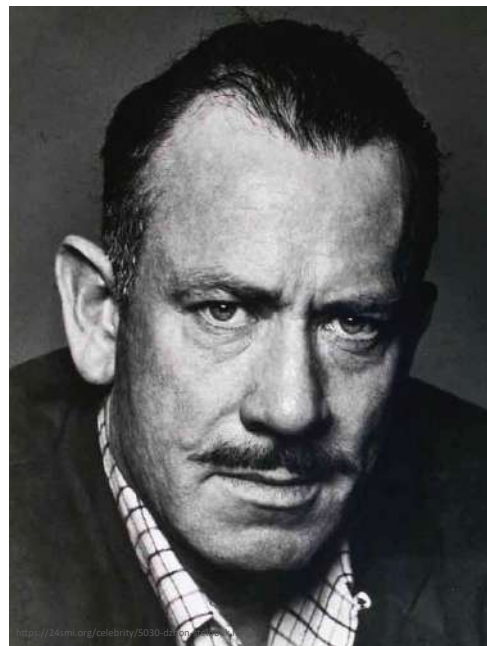
Под Новый год все становится громче и ярче...

В преддверии окончания календарного года принято подводить итоги, как бы банально это не звучало. Что было сделано, чего удалось достигнуть и составить план на следующие двенадцать месяцев. Лично для меня итог один — я с большим воодушевлением посвящаю большую часть своего времени музыке!

Оглянувшись на прошлые годы, я поняла, что музыка всегда была со мной — в наушниках, походах, танцах, организации мероприятий... Сейчас музыка стала для меня важным элементом саморазвития, а не просто частью досуга. А в паре к хорошей мелодии, безусловно, идет Песня!

В канун Нового года, когда семьи собираются вместе, чтобы почувствовать поддержку друг друга, важно помнить о традициях. Потому что они объединяют и передают эмоции следующим поколениям. Для одних имеет ценность генеалогическое древо, для других — герб рода или же антикварная вещь. Лично для меня, именно песни несут особый дух семейного круга.

Такие мысли у меня появились после прочтения одного из произведений Джона Стейнбека. Иногда именно звучание нот может выразить больше человеческих переживаний, нежели просто слова. Почему я так думаю? Может потому что... она в мелочах, однако таких важных! Чаще всего от нее тепло и уютно, а бывает боязно и тревожно за близких.

Джон Стейнбек
(1902-1968)

Стейнбек Дж. Жемчужина / Дж. Стейнбек ; пер. с англ. Н. Волжиной. — Москва : Издательство иностранной литературы, 1958. — 74 с.

Отрывки из произведения:

... Кино услышал легкий всплеск утренней волны на берегу. Слушать это было приятно — Кино опять закрыл глаза, чтобы вникнуть в звучащую в нем музыку. Может быть, так делал только он один, а может быть, так делали все люди его народа. В давние времена люди его народа были великими слагателями песен, и, что бы они ни делали, что бы они ни слышали, о чем бы они ни думали — все претворялось в песнь. Это было очень давно. Песни остались и по сию пору;

Кино знал их все, а новых песен не прибавлялось. Это не значит, что у каждого человека не было своей собственной песни. Вот и сейчас в голове у Кино звучала песнь, ясная, тихая, и если бы Кино мог рассказать о ней, он назвал бы ее Песнью семьи....

... За дверью он присел на корточки и подобрал одеяло к коленям. Он увидел, как высоко в небе над Заливом яркими пятнами вспыхнули маленькие облачка. К нему подошла коза, она повела носом и уставилась на не-

го холодными желтыми глазами. Тем временем за спиной у Кино Хуана разожгла костер, и яркие блики стрелами протянулись сквозь щели в стене тростниковой хижины, легли зыбким квадратом через порог. Запоздалая ночная бабочка порхнула внутрь, на огонь. Песнь семьи зазвучала позади Кино. И ритм семейной песни бился в жернове, которым Хуана молола кукурузу на утренние лепешки...

... Солнце нагревало тростниковую хижину, длинными полосами проникая сквозь щели в стенах. И одна такая полоска упала на ящик, где лежал Койотито, и на веревки, тянувшиеся к потолку.

Движение, еле заметное, привлекло к ящику взгляд Кино и Хуаны. Они застыли, каждый на своем месте. Вниз по веревке, на которой ящик Койотито был подвешен к потолочной перекладине, легко и словно пританцовывая, полз скорпион. Хвост с жалом был у него вытянут, но он мог в любую минуту ударить им.

Дыхание со свистом вырвалось из ноздрей у Кино, и он открыл рот, чтобы этого не было слышно. И тут испуг исчез из его глаз, оцепенелость прошла. В голове у него зазвенела новая Песнь — Песнь зла, музыка недруга, несущего горе семье, дикий, грозный, приглушенный напев, а сквозь него жалобным плачем пробивалась Песнь семьи...

... Многие вдруг вспыхнули интересом к Кино — им заинтересовались люди, занимающиеся торговлей, и люди, чающие подачек и помощи. Кино выловил Жемчужину — самую большую в мире. Сущность жемчужины смешалась с людской сущностью, и эта смесь

выделила странный, мутный осадок. От каждого человека вдруг потянулись какие-то нити к жемчужине Кино, и жемчужина Кино проникла в чужие сны, желания, вожделения, расчеты, планы, замыслы, мечты о будущем, нужды, страсти, и лишь один человек стоял на пути к их утолению, и этот человек был Кино. И, как ни странно, все вдруг почувствовали в нем врага. Поразительная весть подняла со дна города нечто бесконечно злое и темное; темная муть была как скорпион или как чувство голода, когда голодного дразнит запах пищи, или как чувство одиночества у влюбленного, когда его любовь безответна. Ядоносные железы города начали выделять яд, и город вспухал и тяжело отдувался под его напором.

Но Кино и Хуана ничего этого не знали. Им, таким счастливым и взволнованным, казалось, что все радуются их радостью. Хуан Томас и Аполлония радовались, а ведь они оба тоже были частью того мира. Вечером, когда солнце спряталось за горами Полуострова и опустилось в открытое море, Кино присел на корточки у себя в хижине рядом с Хуаной. И в тростниковую хижину набились соседи. Кино держал в руке свою огромную жемчужину, и она лежала, теплая и живая, у него на ладони. И мелодия жемчужины, сливалась с Песнью семьи, и обе они звучали еще сладостнее от этого. Соседи разглядывали жемчужину, лежащую на ладони у Кино, и дивились — бывают же такие счастливыцы на свете!..

... За спиной у Кино Хуана пошлепывала руками по лепешкам, прежде чем положить их на глиняный противень. Кино чувствовал позади себя тепло и нежность, и Песнь семьи звучала там, словно мурлыканье котенка. Но теперь, сказав вслух, что его ждет впереди, он тем самым создал свое будущее. Замысел — это

реальная вещь, и то, что ты замышляешь, живет в тебе. Замысел, родившийся и уже зримый, становится реальностью в ряду других реальностей. Он существует, его уже нельзя разрушить, но на него легко посягнуть. И будущее Кино стало такой реальностью, и лишь только оно утвердилось, другие силы — разрушительные — потянулись к нему, и Кино знал это и должен был готовиться к тому, чтобы отразить их посягательства. И еще Кино знал, что боги не любят людских замыслов, не любят, когда людям сопутствует успех, разве только если его приведет случай. Он знал, что боги мстят человеку, добившемуся успеха своими собственными силами. И, зная это, Кино страшился своих замыслов, но, поскольку они уже существовали, разрушить их он не мог. И чтобы оградить свои замыслы от всяких посягательств, он постепенно заковывал себя в броню — один против всего мира. Его глаза, его разум нащупали опасность задолго до того, как она появилась.

... Кино и Хуана прошли бок о бок через весь город с кирпичными и каменными домами, миновали тростниковые хижины, и соседи подавались назад, уступая им дорогу. Хуан Томас поднял руку, приветствуя их, но слов приветствия не нашел, и рука его на минуту нерешительно повисла в воздухе.

Песнь семьи пронзительно звенела в ушах у Кино. Теперь он был свободен от всего и страшен в своей свободе, и Песнь эта стала его боевым кличем. Они прошли мимо черного квадрата — всего, что осталось от их хижины, — и даже не посмотрели в ту сторону. Они прошли сквозь заросли, окаймлявшие береговую отмель, и спустились к воде. И ни он, ни она даже не взглянули на свою пробитую лодку...

Благодійність

Оксана Борисова

Маленькими кроками до великої справи

*«Віддай людині крихітку себе.
За це душа наповнюється світлом...»*

Ліна Костенко

Насиченою та водночас цікавою видалася робота благодійного проекту «Світ у дитячих долоньках» у 2019 році. Наші співробітники сумлінно готувалися до кожної зустрічі з маленькими пацієнтами онкологічного відділення 1-ї ОДКЛ м. Харкова, де вони проходять тривале лікування. Волонтери щоразу підбирали, розвивали та разом з дітьми давали хід новим ідеям. Кожна зустріч з маленькими пацієнтами онкологічного відділення — це нові враження та незабутні емоції, розмови та жарти, маленькі радощі та відкриття. Завдяки допомозі наших партнерів ми мали можливість формувати для дітлахів подарунки, а також набори для дозвілля й творчості. Не залишилися без уваги й вихованці дитячого будинку № 3 м. Харкова.

У 2019 році до благодійного проекту в якості волонтерів приєдналися студенти ХНМУ з UMSA-Kharkiv **Дар'я Клименко** та **Софія Помозова**, а також студенти Національного фармацевтичного університету **Яна Левченко** та **Юлія Гура**. Окрім волонтерів, які приєдналися до проекту у цьому ж році, маленьких онкохворих пацієнтів відвідували наші постійні партнери — студентки-волонтерки **Віталія Шевелюк**, **Аріна Ланна** та **Аліна Поляшенко**. Разом з нашими колегами-волонтерами вони відвідували дітлахів, готували та проводили заняття.

Підсумовуючи роботу благодійного проекту в 2019 році, висловлюємо щирі подяку кожному з партнерів нашого благодійного проекту та всім, хто приєднався і підтримував нас:

Марковська Олена Володимирівна (кафедра неврології № 2 ХНМУ);

Шапкін Антон Сергійович (кафедра патологічної анатомії ХНМУ);

Губарева Світлана (кафедра мовної підготовки іноземних громадян ХНМУ);

Олена Вікторівна Поврозіна (кафедра терапевтичної стоматології ХНМУ);

Співробітники відділу міжнародних зв'язків ХНМУ;

Сергеева Марина, м. Київ;

Наукова бібліотека Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка;

Національний фармацевтичний університет — кафедра біотехнології факультету промислової фармації, управління та адміністрування та кафедра мікробіології, вірусології та імунології;

Учасники Сьомої Всеукраїнської Школи бібліотечного журналіста;

Учні Медведівської ЗОШ I-III ступенів Кегичівського району Харківської області.

У Новому році бажаємо всім творчих успіхів, гарного настрою та незабутніх вражень!

ПРОЕКТ ТРИВАЄ – ПРИЄДНУЙТЕСЬ!

Регіна Вороніна

Коктейль щастя на Новий рік

Мандаринки, шоколадки та салати на святковому столі... Це все — про новорічні свята! Але особисто для мене Новий рік починається з перших спалахів кольорових вогників вуличних інсталяцій, головна ялинка і май-

же всі інші у місті — в прикрасах! Це той час, коли на центральному майдані з'являється величезна фігура Санта Клауса, а вулицями «мчать» його «помічники» — олені. Така ошатна, звична з дитинства картинка породжує

у серці відчуття щастя та радості, знову починаєш вірити у казку. Тож, опівночі під бій курантів привітаємо рідних та друзів «З Новим роком!» — і це буде щиро!

Бажаю вам здійснення найзаповітніших мрій!

Хроніка подій

З НОВИМ 2020 РОКОМ!

Як усі порядні колективи, ми своєю бібліотечною родиною 27 грудня проводжали 2019 рік і зустрічали Новий 2020-й!

Сяючі очі, доброзичливі посмішки колег, насичений сценарій, багато сміху, пісень, привітань!..

Вступаємо у новий рік з оптимізмом, рішучістю і у доброму гуморі!
Чого і всім бажаємо!

З Новим роком і Різдвом, дорогі читачі!

ЗУСТРІЧАЄМО ГОСТЕЙ

6 грудня наша бібліотека гостинно зустрічала гостей — стоматологів — учасників науково-практичної конференції, що проходила в ХНМУ. Директорка бібліотеки І. Киричок та зав. кафедри ортопедичної стоматології проф. І. Янішен показали умови для самостійної роботи студентів у бібліотеці, розповіли про ресурси, технічні можливості. Колеги поспілкувалися зі студентами, зацікавились експозиціями у Галереї мистецтв співробітників ХНМУ, що розташована на території університетської бібліотеки. Свої враження від побаченого гості залишили у книзі відгуків.

У межах зустрічі з медичною спільнотою Харківщини, яка відбулась **9 грудня** у ХНМУ, губернатор Харківської області Олексій Кучер завітав і до університетської бібліотеки. Він відзначив сучасний простір, технічне оснащення бібліотеки... й велику кількість студентів в ній.

10 та 17 грудня до нашої бібліотеки завітали викладачі з різних вишів України — експерти з акредитації освітніх програм Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. Мож-

ливості для навчання й самостійної роботи, організації різноманітних заходів та просто спілкування, створені університетом, приємно вразили гостей. Зацікавили їх і експозиції картин у Галереї мистецтв співробітників ХНМУ, що знаходиться у приміщенні Наукової бібліотеки.

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

ЗУСТРІЧ З ЛІКАРЕМ

Відбулися круглі столи «Зустріч з лікарем». Проект спрямований на проведення професійної орієнтації студентів за рахунок

відкритого діалогу з практикуючим лікарем обраної спеціальності. Студенти мали змогу запитати лікаря про нюанси роботи, навчання, професійного шляху,

отримати поради для успішного становлення в обраній галузі.

9 грудня студенти зустрічалися з дитячим лікарем-інфекціоністом Маргаритою Юрїївною Слєпченко та **18 грудня** з лікарем терапевтом Тетяною Анатоліївною Руденко.

Такі зустрічі мотивують та розвивають. Учасники круглих столів отримали базові навички та матеріали, які необхідні кожному лікарю, зрозуміли, що шлях до успіху завжди тернистий!

CASE ROOM

10 грудня відбулось засідання клубу «Case Room». Студенти-актори грали пацієнтів, а учасники засідання вели розпитування як практикуючі лікарі, аби встановити вірний діагноз і визначити стратегію лікування.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ТУРНІР BATTLE MED-3

11 грудня стартував Всеукраїнський медичний турнір Battle Med-3. За право стати переможцем цієї події змагалися 10 команд з 5 вишів України. У перший конкурсний день студентам були запропоновані 10 квест-кімнат з різних біомедичних дисциплін.

Один з квестів під назвою «Злочин у стані афекту» розмістився в Науковій бібліотеці. Протягом всього дня студенти намагалися «викрити злочин та знайти вбивцю». На другий день турніру учасники розбирали клінічні випадки, ставили діагнози.

МЕТОДИЧНІ КОНФЕРЕНЦІЇ ДЛЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ

17-18 грудня в Науковій бібліотеці пройшли методичні конференції для англomовних студентів медичного та стоматологічного факультету. В ході зустрічей обговорювалися важливі організаційні питання з представни-

ками деканату. В свою чергу Науковою бібліотекою була підготовлена виставка корисних матеріалів для підготовки до Міжнародного іспиту з основ медицини USMLE/IFOM.

MEDICAL EDUCATION EVENT-PRACTICAL MEDICINE

19 грудня в стінах Наукової бібліотеки відбулась додаткова лекція з метою розкриття деяких механізмів хімічних речовин та надання студентам поглибленої інформації для розв'язання завдань USMLE.

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Вигадані світи великого фантаста»

(100 років від дня народження Айзека Азімова,
американського письменника-фантаста, ученого) – з 2 січня

«Життя мов спалах блискавки...»

(85 років від дня народження Василя Андрійовича Симоненка, українського поета) – з 8 січня

«Вдумливий погляд на дійсність»

(130 років від дня народження Карела Чапека, чеського письменника) – з 9 січня

«Об'єднана навіки...»

(до Дня Соборності України) – з 22 січня

«За межею людського сприйняття»

(до Міжнародного дня пам'яті жертв Голокосту) – з 27 січня

«Не маємо права на забуття»

(до Дня пам'яті Героїв Крут) – з 29 січня

*Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

Ліонс

*Вітаємо співробітників Наукової бібліотеки
з днем народження
у грудні!*

*Киричок Ірину!
Бублик Людмилу!
Тончар Альону!
Жук Ірину!
Меховську Катерину!*

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077209
моб. (097)9937709
e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (головний редактор)
Русанова О.А. (відповідальний редактор)
Кустова К.М.
Гаєва Н.Д.
Вороніна Р.В.

